

GİZEMLİ YOL ARKADAŞIM

**ANKARA'DA
KIŞ MACERASI**

FİLİZ ÇİÇEK

1. Baskı - Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2025

GİZEMLİ YOL ARKADAŞIM
Ankara'da Kış Macerası

FİLİZ ÇİÇEK

ISBN: 978-605-188-828-6

© Kitabın tüm yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Gökce Demirelli Buran

Resimleyen: Emel Atar

Kapak uygulama ve sayfa tasarımı: Adem Şenel

Baskı-Cilt: **İmak Ofset**

Matbaa Sertifika No: 71320

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 Kat: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41/Faks: 0212 544 66 70

Yayınevi Sertifika No: 49238 info@beyazbalina.com.tr

GİZEMLİ YOL ARKADAŞIM

**ANKARA'DA
KIŞ MACERASI**

FİLİZ ÇİÇEK

Resimleyen: Emel Atar

Beni çocukların hayal dünyasıyla
tanıştıran kızım Irmak'a.

İÇİNDEKİLER

ELMA SUYU	9
ANKARA'DA GEZİ PLANI	19
FATOŞ VE ÖYKÜ, ANITKABİR'DE	30
AH, ŞU KARIN AĞRISI!	43
KUĞUSUZ PARK VE BURUNSUZ KARDAN ADAM.....	54
HAZİNE AVI BAŞLASIN!	70
FATOŞ, GELSENE!	83
HİKÂYE KARAKTERLERİNİN,	
SİZE HEDİYELERİ VAR.....	100
FATOŞ'TAN OYUNLAR.....	100
ÖYKÜ'DEN FIKRALAR, BİLMECELER	103
ESİN HANIM'IN HEDİYESİ: ÇİKOLATALI KURABİYE	
TARİFİ	106
FERİT BEY'DEN KELİME AVI.....	108

ELMA SUYU

Fatoş uçaktaydı ve Ankara'yı göreceği için çok heyecanlıydı. Bir yandan annesiyle babası onu, anneannesi ve dedesiyle bırakıp gideceği için de üzülüyordu.

Gözleri dolu dolu olmuştu. Solunda oturan annesine dönüp, "Lütfen, siz de Ankara'da kalın anneciğim!" diye yalvardı.

Hem Fatoş, daha önce anneannesi ve dedesiyle hiç yalnız kalmamıştı ki! Tamam, onları seviyordu, hatta anneannesi İstanbul'a geldiğinde yaptığı yemeklere ve sütlaca bayılmıştı ama sütlacı yedikten sonra... sonra Ankara'da ne yapacaktı?

"Sadece bir gece kalabileceğiz Fatoş-çuğum. Seni almaya geldiğimizde de bir

gece kalırız. Biliyorsun, babanla ben, iş seyahatine çıkacağız.”

Fatoş’un annesi ve babası dış hekimiydi, aynı klinikte çalışıyorlardı. İkisi hep ama hep çalışırdı. Fatoş bundan şikâyet ettiğinde, “Evet, çok çalışıyoruz, sana yeterince zaman ayıramadığımızın farkındayız. En kısa zamanda birlikte zaman geçireceğiz,” diyorlardı. Yarın yine bir toplantıya katılmak için yurt dışına gideceklerdi ve Fatoş onları çok özleyecekti.

Sağ tarafında oturan babası araya girdi ve “Babaannen zatürre oldu tatlım. Söместir tatili boyunca seninle ilgilenemez,” dedi. Babaannesi son günlerde çok öksürüyor, sık sık doktora gidip geliyordu.

“Ben babaannemle kalmak istiyorum.”

Babası, “Olmaz kızım,” dedikten sonra çantalarını koydukları, uçağın el bagajı bölümünü işaret edip, “Çantana neler koydun?” diye sordu.

“Tabletim ve sevdiğim oyuncaklarım var. Biricik orada. Okumaktan hoşlandığım kitapları da koydum.”

“İyi yapmışsın. Hem anneannen ve deden sana, Ankara’yı gezdirecekler. Geleceğini duyunca çok mutlu oldular.”

Annesi gülümseyerek, “Belki orada yeni arkadaşlar edinirsin, birlikte oynarsınız. Anneannenlerin yaşadığı site büyüktür, senin yaşında çok çocuk vardır,” dedi.

Of! Yine arkadaş konusu! Fatoş, büyükle-ri hiç anlamıyordu. Arkadaş da arkadaş... Sanki bütün yaşlıları, onunla arkadaş olmak istiyordu. Hem Fatoş, arkadaşı olmadan da eğleniyordu. Okuldan eve döndüğünde ve hafta sonları tabletindeki oyunlarla ya da oyuncaklarıyla oynuyor, kitap okuyor, televizyonda çizgi film seyrediyordu.

Eylül ayında ilkokula başlayan Fatoş, henüz okulda arkadaş edinememişti

Çünkü onlara alışmamıştı. Mesela Uras sürekli surat asıyor, onunla konuşmaya çalıştığında Fatoş'u tersliyordu. Her şeyi bahane edip ağılıyordu. Fatoş bunun sebebini çok iyi biliyordu: O da sınıftaki diğer çocuklar gibi okuldayken annesini, babasını özlüyordu.

Ayça ise durmadan Fatoş'un saçını çekiyordu. Öğretmeni Ayça'yı uyarıyordu ama o, "Saçıyla kalemlerimi düşürüp duruyor öğretmenim. Düşünce kalemlerimin uçları kırılıyor. O da başını oynatmasın!" diye şikâyet ediyordu.

Ayrıca çocuklar çok gürültü yapıyorlardı. Dersler bitip eve dönene kadar Fatoş'un başına ve karnına ağırı giriyordu. Karnı ağrıyordu çünkü... çünkü... Fatoş utandığı için bu sıkıntısını kimseye söyleyemiyordu.

Yüzünü asıp, "Arkadaş falan istemiyorum ben!" dedi Fatoş ama kalbinden geçenler

bambaşkaydı. *Bir arkadaşım olsa*, diye düşünüyordu. *Bir arkadaşım olsa ve her zaman onunla oynasam...*

Fatoş dileğini bitiremeden hosteslerden biri ona kahvaltı paketi uzattı. İçinde sandviç ve bir parça kek vardı. Sonra gülümseyerek sordu hostes, “Ne içersiniz küçük hanım? Elma suyu, süt, kola, gazoz...”

Fatoş “E” bile diyemeden annesi “Süt!” diye cevap verdi. Oysa Fatoş’un canı, elma suyu çekmişti. Zaten çocukluğundan beri çok severdi. Elma suyu, ona kendini hep iyi hissettirirdi. Annesi ise taze sıkılmış meyve suyu yoksa Fatoş’a hep süt verirdi. Şimdi de aynı şey olmuştu.

Hostes, süt dolu bardağı Fatoş’un önündeki açılır kapanır masaya bırakıp yiyecek içecek arabasını itti. Arkada oturanlara ne

içmek istediklerini sordu. Kısa bir süre sonra Fatoş yüksek sesle, “Elma suyu!” diyen bir çocuk sesi duydu. Niye o da elma suyu istememişti sanki. Fatoş elma suyu içen şanslı çocuğu görmek istiyordu. Sütünü annesinin masasına bırakıp dizlerinin üstünde koltuğuna çıktı ve arkaya baktı. İki sıra arkasında oturan, onunla aynı yaşlarda, sarı, dağınık saçlı, çiçekli tişörtlü, çilli yüzlü bir kız ona bakıyordu. Fatoş’a gülümseyip el salladı.

Hemen yerine oturdu Fatoş. *Herhâlde bana el sallamamıştır, diye düşündü. Onu tanımıyorum ki!*

Domatesli, peynirli sandviçinden bir ısırık aldı, sütünden bir yudum bile içmedi. Akli elma suyundaydı.

“Elma suyu!”

Fatoş bu kez bakmayacaktı çünkü sesin sahibini biliyordu.

